

ČTVEROČ

ČASOPIS SLEZSKÉHO GYMNAZIA

LISTOPAD - PROSINEC 2020

ČÍSLO 53

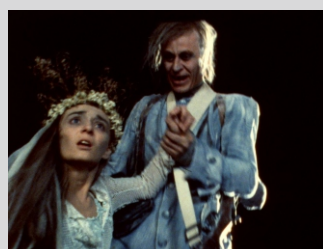

OBSAH

3

O LIDECH KTEŘÍ...
Jan Amos Komenský

4

HUDBA
Svatební košile

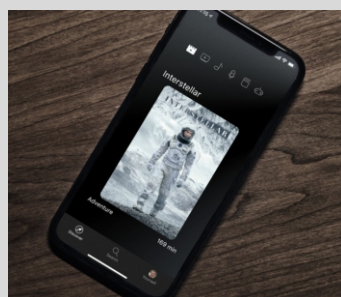
6

BEDEKR
Výlet do Středozeemě

10

ŽIVOTNÍ STYL
**Zdravé mlsání
bez výčitek**

11

ZAJÍMAVOST
Vánoční čas

Redakce školního časopisu přeje
veselé Vánoce

Jan Amos Komenský

J. A. Komenského můžeme znát jako **m y s l i t e l e** a spisovatele, který vytvořil zcela nový pohled na pedagogiku. Kdo ale ve skutečnosti byl a jak dlouhá byla jeho cesta k uznání?

Narodil se roku 1592, obvykle se jako jeho rodiště uvádí **o b e c N i v n i c e**. Navštěvoval nejprve latinskou bratrskou

školu v Přerově a poté protestantskou univerzitu v Německu, kde si do svého jména přidal „Amos“ jako známku biblického učení. Později se stal českobratrským duchovním a působil v Přerově a Fulneku jako kněz i učitel. V této době také začal pracovat na svých nápadech ohledně modernizace školství.

Třikrát se oženil a měl 6 dětí. V roce 1621, v době bitvy na Bílé Hoře, a pak v následné třicetileté válce se musel i se svou rodinou skrývat kvůli své příslušnosti k protestantské církvi. Přebýval nejdříve na východě Čech a ke konci 20. let 17. století v polském Lešně, kde zůstal až do roku 1656.

S uzavřením vestfálského míru přišel o možnost návratu do své vlasti, a tak aspoň cestoval po Evropě a stával se jako osobnost známějším napříč různými státy, které jeho poznatky o modernizaci školství později také aplikovaly. Navštívil například Anglii, Švédsko, Uhry či Nizozemsko. To se také stalo jeho pozdějším domovem po požáru v Lešně, kdy přišel o obrovskou část svých prací. Pokračoval však ve své činnosti dál až do své smrti v roce 1670. Od ní letos v listopadu uplynulo 350 let.

Jeho práce se orientovala dvěma hlavními směry – filozofie společnosti s teologií a pedagogika. Jeho nejslavnějšími filozofickými a teologickými díly jsou Labyrint světa a ráj srdce, Listové do nebe, Obecná porada o nápravě věcí lidských, Kšaft umírající matky jednoty bratrské a Kancionál. Z pedagogických spisů známe Orbis Pictus a Velkou didaktiku. V jeho knihách můžeme najít také spoustu zajímavých citátů. Pár jich sem na závěr přidávám.

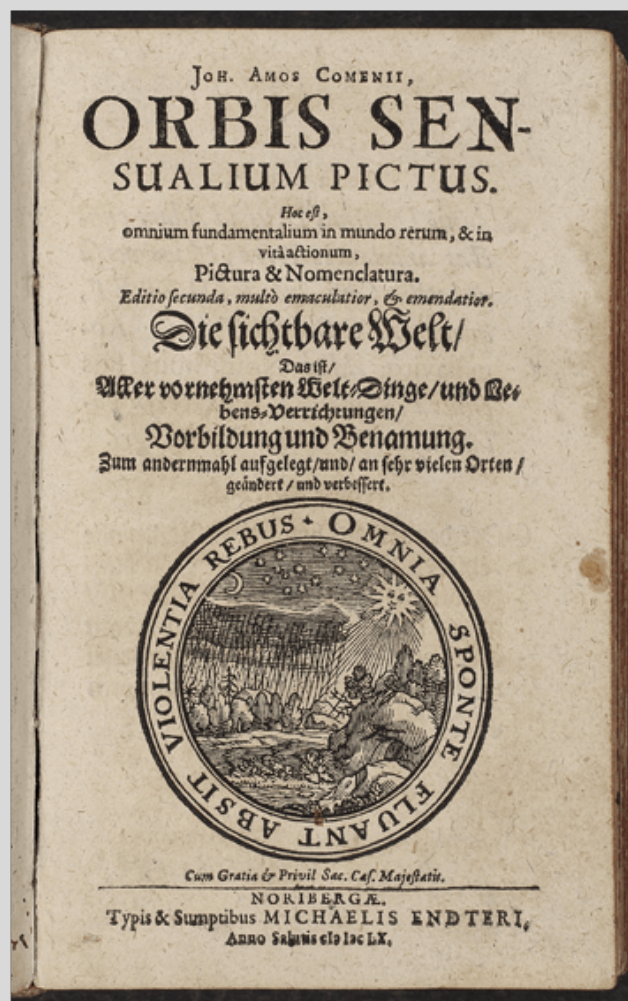
„Nemilovat knihy znamená nemilovat moudrost. Nemilovat moudrost však znamená stávat se hlupákem.“

„Nevěřte všemu, co se vám k věření předkládá – zkoumejte vše a přesvědčujte se o všem sami.“

„Vše na tomto světě se dá napravit jen jemným tempem lásky, poněvadž jinak je to nemožno.“

„Buď příjemný a milý ve tváři, vlnitý a zdvořilý ve způsobech, přívětivý a pravdomluvný ústy, vroucí a upřímný srdcem. Miluj a tak milován budeš.“

Tereza Víchová

Svatební košile

Jistě všichni známe básnickou sbírku Kytice od Karla Jaromíra Erbena. Ale víme, že některé z balad byly dokonce hudebně zpracované v divadle? Teď si trochu rozebereme jednu z nich a podíváme se na rozdíl mezi knižní verzí a verzí divadla Semafor.

Na úvod bychom si ve zkratce mohli říct něco o knize. Kytice je sbírka obsahující 13 básní, většinou balad, což je lyricko-epický útvar s ponurným a strašidelným, ale i oslavným dějem, a většinou s tragickým koncem, který zapříčiní střet člověka s nadpřirozenou silou. Kniha vyšla v roce 1853 a sklídila obrovský úspěch. Hlavní motiv, který se zde objevuje, je téma narušených lidských vztahů, vina a trest. Erben jako nejdůležitější vazbu považoval vztah mezi matkou a dítětem, což je v baladách několikrát vidět.

Svatební košile

Již jedenáctá odbila,
a lampa ještě svítila,
a lampa ještě hořela,
co nad klekadlem visela.

První sloka zůstává v obou verzích stejná. Řekla bych, že to je jedna z nejznámějších slok ze všech. Protože spojení „již jedenáctá odbila“ používají i malé děti, i přes to, že neví, odkud pochází.

Ovšem ve druhé sloce se nám již básně trochu rozcházejí. Tahle část byla pozměněna nejspíše kvůli humoristickému zpracování semaforové Kytice i kvůli dramaturgickým a stylistickým požadavkům. Protože při zpívání verzi by vám mělo všechno hezky sedět do rytmu hudby a hlavně do pusy zpěváka.

Na stěně nízké světničky
byl obraz boží rodičky,
rodičky boží s děťátkem,
tak jako růže s poupátkem.

KAREL JAROMÍR ERBEN.

Na stěně nízké světničky
byl obraz boží rodičky,
a před Madonou prastarou
klečela dívka s kytarou.

V podstatě teď už se sloky budou podobat minimálně. Zatímco původní je popisem situace, aktualizovaná je promluvou dívky. Ta si stěžuje, že její milý odešel. Neustále na něj čeká a doufá, že se vrátí.

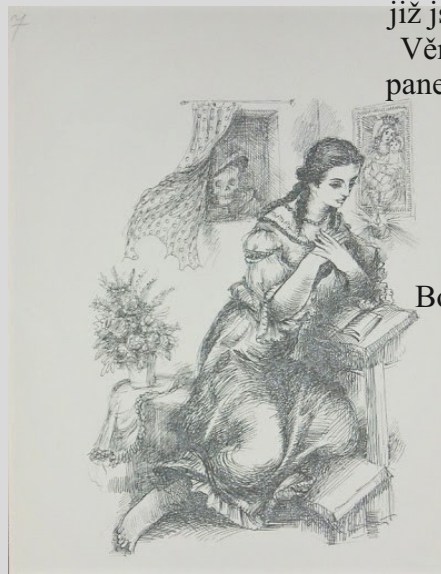
A před tou mocnou světicí
viděti pannu klečící:
klečela, líce skloněné,
ruce na prsa složené;
slzy jí z očí padaly,
želem se ňádra zdvihaly.
A když slzička upadla,
v ty bílé ňádra zapadla.

Maria Panno,
jsem děvče prosté,
nejsem taková jako ty.
Maria Panno,
zpívám ti po sté,
bojím se, bojím samoty.

Následně jsou ve zpívané verzi některé sloky vynechány nebo ponechány ve stejné podobě. Další obrat zaznamenáváme ve chvíli, kdy se z počestné dívky stane tak trochu opak. A jak říká, roste v ní hřích. Není na tom nic zlého, jenom dává najevo, že nejspíše nebyla svému milému po celou tu dobu věrná. Ale rozhodně nechce být sama, chce ho přes všechno zpět.

Již jsem košile ušila,
již jsem je v truhle složila,
již moje routa v odkvětě:
a milý ještě ve světě,
ve světě širém, širokém,
co kámen v moři hlubokém.
Tři léta o něm ani sluch
živ-li a zdrav – zná milý bůh!

Již jsem košile ušila,
již jsem je v truhle složila,
Věneček z routy je tu též,
panenku však už nenajdeš.
Maria Panno,
jsem děvče prosté,
nejsem taková jako ty.
Maria Panno,
hřích ve mně roste
Bojím se, bojím samoty.

Má nejoblíbenější část se nachází v obou verzích, a to je ta, když za dívkou domů přichází milý a říká věty, které se mi z nepochopitelného důvodu líbí. Nejspíš to má co dočinění s tím, že jsem viděla divadelní zpracování, a v okamžiku jeho příchodu to nabírá jinou atmosféru a je to síla. Jediný detail je, že konec je malilinko odlišný. Ovšem ptát se na to, zda ho má v srdci, nebo jestli mu už ušila košile, není zas tak velký rozdíl.

„Spíš, má panenko, nebo bdíš?
Hoj, má panenko, tu jsem již!
Hoj, má panenko, co děláš?
A zdalipak mě ještě znáš,
aneb jiného v srdci máš?“

Příběh se poté odehrává v podstatě v nezměněné formě. Jenom bych vyzdvihla sloku, která celý příběh trochu okořenila a dodala mu příchut' nadsázky. Protože na odkaz dalšího českého velikána v oblasti české poezie, jako je Mácha, je krása pohledět.

Ach podle mého názoru
bylo již dosti hororu.
Zalezme radši do stohu
zaujmout vhodnou polohu,
co to máš děvče za zvyky
recitovati klasiky.
je první máj, je lásky čas,
hrdliččin zve ku lásce hlas,

Ted' bych se v rychlosti přesunula na konec, protože ten se liší ze všech nejvíc. Doufám, že všichni víme, jak končí Svatební košile podle Erben. Semaforická verze končí přesně obráceně. V písni totiž milý tu dívku dostane a z dívky se stanou právě ty košile. A dokonce se setkáme i s omluvou...

Ráno, když lidé na mši jdou,
v úžasu státi zůstanou.
V košilích bílých jako sníh
válí se kousky umrlých.

Zří tělo dívky,
dívky spanilé.

Ať nám to pan Erben promine,
že skončil happy endem
a my ne.

Osobně mám Svatební košili nejradši ze všech balad, které v Kytici jsou. Přímo jsem se do ní zamilovala. Ať už jsem ji četla, viděla ve zpracování filmovém či divadelním nebo slyšela písničku, vždy se mi líbila. A rozhodně mě jen tak neopustí. Ať už je konec „šťastný“, nebo „smutný“, vždy je skvělý.

Kateřina Mališková

Výlet do Středozemě

Určitě jste už někdy slyšeli o knížkách J. R. R. Tolkiena, jako například o Hobitovi nebo Pánu prstenů, a to buď v knižní, filmové, nebo herní podobě.

Tyto poutavé příběhy, plné opravdových hrdinů, autor zasadil na kontinent zvaný Arda. Je to světadíl umístěný podle Tolkiena na naši planetu Zemi před 6 tisíci lety a spisovatel ho považuje za předchůdce Euroasie a Afriky. Arda je rozdělena do tří částí – Aman, zde žijí božské bytosti zvané Valar, Středozemě (také známá jako Temná země, Velká země nebo elfsky Endor), kde je kompletně zasazen děj nejznámější trilogie Pán prstenů, a na závěr Númenor – ostrov inspirovaný příběhem o mystické Atlantidě, který bohové dali darem lidem, kteří jim zůstali věrní ve válce proti Temnému pánu Morgothovi.

K pojmenování tohoto kontinentu Středozemě se Tolkien nechal inspirovat nejen severskou mytologií, ale i výrazy ze staré středověké angličtiny. Název je odvozen z bájného světa Midgardu, jednoho z devíti světů, který se nachází uprostřed – „středozem“, a také ze středoanglického výrazu Middel-erthe.

V této době nemůžeme cestovat – vydejme se tedy na cesty světem fantazie.

Co ve Středozemi určitě navštívit!

MLŽNÉ HORY (Misty Mountains)

Toto pohoří, dlouhé 1280 km, odděluje Eriador a údolí Anduiny. Nejvyššími horami jsou Gundabad, Methedras a Caradhras. Kdysi pod těmito horami bylo království trpaslíků Trpasluj, kde se v dobách slávy těžil mithril (magický kov, který je pevnější než ocel, lehký jako hliník, vysoce trvanlivý a hodnotný – desetkrát dražší než zlato, známe z kroužkové zbroje Bilbovy, později Frodovy).

V MLžných horách pramení řeka, jako například Kosatcová řeka, u níž bydlel v minulosti Glum, nebo Bouřná řeka, která pramení nad Roklinkou.

Také zde najdeme starou gondorskou pevnost Angrenost (Železný pas), která se později stala sídlem Sarumana. Na severu hor se pak nachází černokněžnická říše Angmar, jejímž vládcem byl Pán nazgûlů.

Hora Gundabad, která je severozápadně od Temného hvozdu, je sídlem skřetů. Tato hora byla vydrancována trpaslíky, když válčili se skřety v letech 2793–2799 třetího věku, aby pomstili smrt Thróra, který byl zabit v Morii skřetem Azogem.

Roklinka

Sídlo elfů, které založil půelf Elrond ve druhém věku a byl jejím pánem, než odplul s nositeli prstenů. Roklinka je umístěna na okraji strmé úzké rokle v Koutci mezi řekami Bouřná a Mšená na úpatí MLžných hor.

Byl zde uložen meč Narsil, jež byl zlomen při bitvě se Sauronem a později znovu zkut pod jménem Andúril. Také se zde konala Elrondova rada, na které představitelé různých ras diskutovali o budoucnosti prstenu, který Frodo přinesl. Avšak na konci čtvrtého věku byla Roklinka zcela opuštěna. Elrond s částí elfů odplul do Valinoru a zbytek se odstěhoval do Temného hvozdu.

V Roklince vyrůstal například člověk Aragorn (hraničář, budoucí král Gondoru) nebo elfka Arwen (dcera Elronda, která si později vezme Aragorna).

Rohan

Rohan, nazývaný též Jízdmarka, je nížinatá země lidí. Leží severně od Gondoru a severozápadně od Mordoru. Jejím obyvatelům se přezdívá páni koní, neboť prosluli jako výborní jezdci a chovatelé koní. Symbol rohanského království je znak bílého koně na zeleném podkladu.

Edoras – hlavní a největší město Rohanu. Na pahorku, okolo kterého jsou postavené dřevěné domy, se nachází Zlatý palác, Meduseld. Palác má střechu a přední dveře pobité zlatem, aby odrážel světlo slunce do dalekého kraje. Před branou města jsou navršeny mohyly, pokryté bílými stálickami (simbelmynës, které kvetou po celý rok), v nichž jsou uložena těla padlých rohanských králů.

Osamělá hora

Osamělá hora, ve které se nachází trpasličí Království pod Horou, je severozápadně od Divočiny mezi Temným hvozdem a Železnými horami. V hoře pramení řeka Celduina, která se pak vlévá do Dlouhého jezera, na němž stojí Jezerní město.

Trpaslíky tato hora láká především bohatstvím. Jsou zde obrovská naleziště zlata, drahokamů, a především zde našli královský klenot Arcikam (neboli Srdce Hory).

V roce 2770 však přilétá z Pustin drak Šmak a zabírá si horu pro sebe. V roce 2941 se pak Thorin a jeho skupina trpaslíků a jednoho hobita vydávají Osamělou horu osvobodit. Šmak je na konci zabit člověkem Bardem z Jezerního města.

Minas Morgul

Věž vycházejícího měsíce, nebo také Minas Ithil, je město v Gondoru v Morgulském průsmyku, který umožňuje spojení mezi Mordorem a Gondorem. Dříve zde vládli lidé, ale po příchodu Saurona do Mordoru se černokněžný král Angmaru vrací a s nazgûly město oblehne. Pán nazgûlů si z města vytváří sídlo, a tak se z Minas Ithil stává Minas Morgul. Po Sauronově porážce zůstalo Morgulské údolí opuštěné a město už není znovu osídleno gondorskými, protože tu ještě dlouho určitým způsobem přetrvávala zlá moc nazgûlů.

Hobitín

Hobitín se nachází v Kraji, je to největší a nejznámější část hobití země. Leží na západě a v čele stojí vždy starosta, který je volen. Žijí zde hobiti ve svých „norách“ zabudovaných do svahu kopců. Jsou zde dvě hospody – U Zeleného draka a Na Povodí, které neváhejte navštívit. Hobiti jsou velice nezávislí a velmi schopní v práci s půdou i v řemeslech. Snaží se hlavně nezaplétat do nebezpečných, odvážných situací nebo do dobrodružství. Z Hobitína pochází i Bilbo a Frodo Pytlík. .

Temný hvozd

Původně zvaný Velký zelený hvozd. S postupným pronikáním zla a příchodem Saurona byl přejmenován na Temný hvozd. Po porážce Saurona byl přejmenován na Les zelených listů. Je to největší zalesněné území, kterým protéká Lesní řeka a Začarovaná řeka. V jeskyních, v severozápadní části hvozdů, si postavil sídlo král elfů – Thranduil (jeho syn je Legolas). Středem vede Stará cesta hvozdem, která je relativně bezpečná. Thorinova výprava zde ale bloudí, trpí žízní a bludy a na závěr je napadena obrovskými pavouky.

Mordor

Země Temného pána, především nazývána Černá země, se nachází na severovýchodě Středozemě. Je to velice pustý, nehostinný kraj, ze tří stran ohraničený horami. Nachází se tam ohnivá Hora osudu, kolem níž se rozprostírá pustá pláň Gorgoroth. V Popelavých horách je pak postavena Temná věž Saurona Barad-dûr.

Do Mordoru vedou dvě cesty – jedna je přes průsmyk Cirith Gorgor a dál přes neproniknutelnou černou bránu. Druhá cesta vede přes Horu stínů skrz Morgulské údolí poblíž sídla Minas Morgul. Přes horu vedou další, velmi málo používané cesty, jako například cesta, již si zvolil Frodo se Samem přes domov obří pavoučice Oduly.

Núnnen – v překladu „Smutná voda“, je vnitrozemské moře uprostřed oblasti v Mordoru zvané Nurn. V okolí tohoto jezera otroci produkují potraviny pro Sauronovu armádu.

Minas Tirith

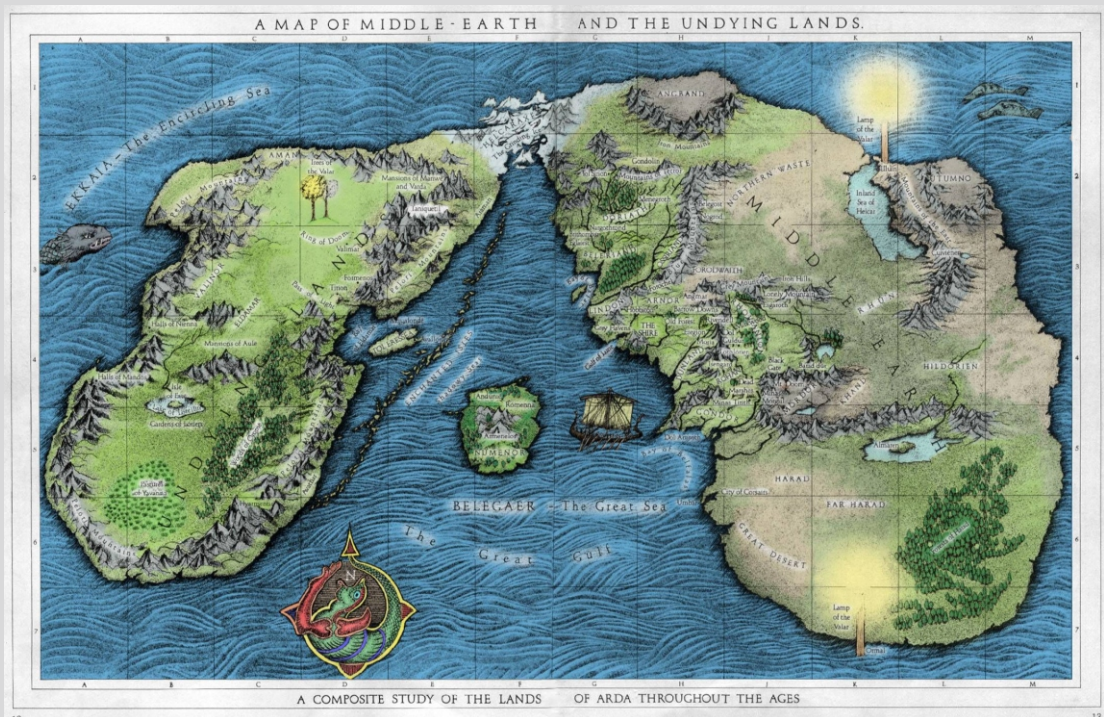
Opevněné hlavní město Gondoru, nazývané také Bílé město nebo Město králů, je postaveno na hoře Mindolluina. Město je rozděleno do sedmi úrovní vestavěných do stěn kopce. Každá úroveň je cca 100 m vysoká, obklopená bílým opevněním s bránou. Z nejvyšší úrovně vybíhá dopředu ostroh končící až v první úrovni. Také je zde citadela a místo posledního odpočinku králů.

Aman

Západně od Středozemě se za mořem Belegaer nachází země božských nesmrtelných bytostí. Je to území nazývané také Země neumírajících nebo Nejsvětější říše. Jako obrana východního pobřeží slouží obří hory Pelóri a v moři rozmístěné Začarované ostrovy, aby zabránily plavcům dosáhnout pobřeží. Uprostřed Amanu se nacházely dva valinorské stromy, Bílý strom – Telperion a Zlatý strom – Laurelin. Oba stromy vydávaly světlo: Telperion stříbrné a Laurelin zlaté. Tyto stromy byly symbolem božství, krásy a naděje. Stromy ale byly zničeny pavoučicí Ungoliant na popud Melkora (padlého Valy) a z posledních dvou plodů byly vytvořeny Měsíc a Slunce.

Eva Plačková

The Queen's Gambit

Svět šachu je opravdu neobvyklé téma pro jakýkoli snímek. Ale přesto vyvolal dramatický miniseriál s názvem *The Queen's Gambit* obrovskou lavinu zájmu. A není divu. Mnoho lidí by ne příliš akční prostředí sice odradilo, ale díky skvělým hereckým výkonům a napínavým sekvencím si seriál zamilujete! Jeho tvůrci jsou Scott Frank a Allan Scott, kteří seriál natočili na základě stejnojmenné knihy amerického spisovatele Waltera Tevise.

A protože je zahájení v šachu jeden z nejdůležitějších tahů, hned v prvním díle se skrz tragickou nehodu seznamujeme s naší hlavní hrdinkou – Beth Harmon (Anya Taylor-Joy). Devítiletá dívka, která byla se svou matkou účastníkem autonehody, se náhle stává sirotkem. To ji přivádí do sirotčince, ve kterém díky údržbáři Shaibelovi začne objevovat svou vášeň pro šachy. Ale mladá Beth se brzy stává posedlou nejen šachy, ale i zelenými pilulkami, které jim v sirotčinci poskytují na uklidnění. Díky nim si totiž dokáže přehrávat šachové hry v hlavě. Její genialita roste a roste a brzy se jako neobyčejný talent dostává do povědomí ostatních.

O pár let později je Beth adoptována párem z Kentucky. Náhradní matka vidí v jejím nadání perfektní možnost, jak se vyhrabat ze špatné finanční situace, takže místo školy spolu často vyrážejí na šachové turnaje. Jak je ale v 70. letech běžné, ženy nejsou ty, které vítězí nad muži. V tom je Beth neúprosná, poráží hráče za hráčem a její genialita vyvolává emoce i mezi opačným pohlavím. Zaujme nejednoho spoluhráče, spřátelí se s novinářem Townesem (Jacob Fortune Lloyd), ale i Benny Wattsem (Thomas Brodie-Sangster), známým šachistou.

Beth to brzy dotáhne až na šampionát. Prožíváme s ní všechny výhry, ale také prohry. A když Beth padá až na dno, padáme s ní taky. Její alkoholismus a závislost na zelených pilulkách jí to moc neulehčí. Musí se totiž připravit na svou nejdůležitější hru života – bude už po několikáté soupeřit se znamenitým Rusem Borgovem. Dokáže se Beth dát dohromady a zvítězí nad tímto šachistou? Dozvíme se důvod, proč její biologická matka nabourala? Co se stane s její adoptivní matkou? To už budete muset zjistit sami! Každopádně vřele doporučujeme seriál zhlédnout, ať už máte pro šachy slabost, či ne.

Eliška Janečková

Zdravé mlsání bez výčitek

Sváteční přejídání není snad nikomu cizí. Čas, kdy se po celém roce sejde rodina, značí bohaté hodování předkládající sladké i slané dobroty. Po takových oslavách přibývají čísla na váze prakticky sama. Následují výčitky, proč jsme si neodpustili ten vanilkový rohlíček nebo že jsme se zase přejedli bramborovým salátem.

V posledních letech jsou stále populárnější zdravější podoby tradičního cukroví a jiných dobrůtek. Nemusíme znát ani nějaký závratný, speciální recept. Stačí, když například v osvědčeném receptu nahradíme cukr přírodním sladidlem. Tím může být třeba med, agávosý sirup nebo cokoli, co máme rádi.

Skvělé jsou taky recepty bez mouky. Tu můžeme nahradit zdravějšími alternativami, jakou je například mouka kokosová, mandlová nebo kukuřičná. Nebo je možnost tuto ingredienci úplně vyřadit.

Nabízíme zde jednoduché recepty, které stojí za to vyzkoušet.

Proteinové bonbony

Tato pochutina je skvělá jako vánoční cukroví, ale výborně se hodí jako sladkost i v jiných částech roku. Budeme potřebovat hrst mandlí, lískových ořechů, slunečnicových semínek, vlašských ořechů a ovesných vloček, dále dvě hrsti proteinového prášku (není povinné), 2 lžíce arašídového másla a kokosového oleje, 1 lžící medu (na dochucení) a trochu mléka na zředění.

Oříšky rozsekáme najemno a smícháme s rozehrátým kokosovým olejem a arašídovým máslem, podle potřeby přilijeme mléko, aby nám vznikla mazlavá konzistence. Chceme-li, dochutíme medem. Ze směsi tvarujeme kuličky, které vložíme do formiček na led a necháme ztuhnout v mrazáku 1–2 hodiny. Poté vyloupneme a kuličky obalíme v kokosu, kakau nebo v čemkoli chceme. Necháme ještě chvíli ztuhnout a můžeme zdravě mlsat.

Karamelky

Tento extrémně jednoduchý recept zvládne opravdu každý. Budeme potřebovat hrnek kešu másla a kokosového oleje, lžičku skořice, vanilkového extraktu, stévie (na dochucení) a 2 lžíce mandlového mléka.

Rozehřejeme kokosový olej a kešu máslo na mírném plameni tak, aby změkly. Odstavíme a přidáme ostatní suroviny. Pořádně zamícháme a vlijeme do formy vyložené pečicím papírem. Necháme alespoň 2 hodiny ztuhnout v lednici a pak hmotu rozkrájíme na kostičky.

Tak dobrou chuť ke zdravému mlsání bez výčitek!

Barbora Schindlerová

Vánoční čas

Zahájení Adventu muzikou

První adventní neděle připadá tento rok na 29. listopadu. A právě proto, že to letos nevypadalo úplně malebně, umělci z Česka se rozhodli, že vytvoří „adventní kalendář“ plný hudby. Na stránkách festivalu Struny dětem se od neděle bude každý den o půlnoci otevírat nové hudební okénko, na které se dá kliknout a začne hrát vybraná píseň. Do projektu se zapojili například Barbora Poláková, Ondřej Ruml nebo Beata Hlavenková a mnoho dalších. Takže pokud máte chuť se naladit do vánoční atmosféry, tohle je skvělá možnost!

Investice pod stromeček

Jestli jste v poslední době sledovali herní aktuality, stoprocentně vám neuniklo, že se po mnoha letech čekání objevila na trhu nová konzole – Playstation 5. Nový Playstation vás má vtáhnout do hry jak nikdy předtím. Bleskurychlé načítání, 3D zvuk či futuristický design. Mnoho hráčů ale odrazuje šokující cena 13 tisíc. Několik odborníků už dokonce stihlo konzoli i něco vytknout.

Jednou z mezer je nedostatek nových her, což je ale pochopitelné, protože byl nový Playstation právě uveden na trh. Každopádně pokud chcete o Vánocích potěšit už sebe nebo druhé, novou herní konzolí nepohrdne (skoro) nikdo.

MEZITÍM UNÁS Studentská dílnička

Je známo, že mladí lidé jsou v dnešní době velmi vynalézaví. Příkladem je čtveřice studentů brněnské techniky, která vymyslela novou aplikaci na podcasty – Discyo. Ta ale není jen tak ledajaká! Aplikace dokáže například podle filmového vkusu poznat, jaký podcast by se vám mohl líbit. A funguje i napříč médii! To znamená, že pokud se vám líbil film La La Land, aplikace vám doporučí třeba podcast s hlavním hereckým představitelem. Discyo bude už v lednu dostupné ke stažení na Google Play i v Apple Store. Podle nás určitě stojí za pokus!

Werich na jevišti?

Komediant, dramatik, herec a spisovatel. Tím vším byl nám známý Jan Werich. Ale co víme o jeho životním příběhu? Pokud nic, nevadí! Již na příští léto se dokončuje hra, která bude pojednávat jeho o životě. Divadelní představení Werich by se mělo na Letní scéně Muzea Kampa uvádět od 14. června 2021. Wericha v mladém věku si zahraje Vojtěch Kojtek, ve věku pokročilém Václav Kopta. Tvůrci prozradili, že je to pro ně velká výzva, ale my jim pevně věříme a nemůžeme se dočkat, až příští rok budeme mít možnost na tuto hru zavítat do divadel!

Eliška Janečková

**Pod záštitou paní učitelky Magdy Hrstkové časopis
vytvářejí:
Eva Plačková, Tatiana Burdová, Kateřina Mališková,
Barbora Schindlerová, Eliška Janečková, Tereza Víchová
& Dominik Prokš**